

har den tilstand i Danmark og kan konstatere, at vi tilsyneladende intet kan gøre ved det på grund af EU-reglerne, så synes jeg måske, at det er lidt modigt at bruge dyrevelfærd som et eksempel på, at det rigtigt nok er godt, at vi har EU, og at det alt sammen skal blive meget bedre, når vi får Lissabontraktaten.

Enhedslisten er enig i, at en rigtig reaktion på irernes nej havde været at sige, at så må vi i gang med at forhandle grundlaget for det europæiske samarbejde igen. Det foreslog vi, da det irske resultat forelå. Det var også helt klart, at det var der ingen interesse for fra flertallet i de danske Folketings side og heller ikke fra flertallet i de øvrige europæiske lande, for Lissabontraktaten var jo det, man skulle have, og så måtte man af hensyn til irerne lave nogle mindre korrektioner, som helst ikke skulle påvirke selve traktaten.

Dengang sagde vi, at vi syntes, at man skulle benytte lejligheden til at tage en fornyet diskussion ikke mindst om det, der handler om lønmodtagerrettigheder. Det gjorde vi, fordi det var det, som den irske fagbevægelse havde brugt som sin begrundelse til at stemme nej, fordi det var det, som de, der er vores politiske venner i Irland, havde brugt som deres begrundelse for at stemme nej, men også fordi det jo var en udfordring, som vi også står over for i Danmark, nemlig hvordan vi håndterer det, som vi ser mere og mere tydeligt som social dumping.

Så langt hen ad vejen er vi enige i Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Når vi ikke umiddelbart kan støtte det, er det jo, fordi det er en smule uklart, hvad det er at rulle EU tilbage til et frihandelsområde, som SF's ordfører også antydede. Er det tilbage til det indre marked uden politisk regulering? Eller er det tilbage til det indre marked med den politiske regulering. Dansk Folkeparti lægger størst vægt på, nemlig at forhindre nogle ganske bestemte mennesker i at rejse rundt i Europa? Uden at vide *det* kan man naturligvis ikke støtte et beslutningsforslag.

Efter vores opfattelse er beslutningsforslaget så oven i købet helt forfæjet i forhold til beskrivelsen af situationen i de østeuropæiske lande. Man har beskrevet disse østeuropæiske lande som nogle parasitter, der sådan lever lidt på nas hos de gode og rige vesteuropæiske lande. Det mener vi er en helt forkert beskrivelse. Faktisk er det sådan, at disse lande har gjort sig store anstrengelser for – formentlig i modsætning til de økonomiske og sociale interesser, som store befolkningsgrupper har i disse lande – at tilpasse

sig EU's krav om liberaliseringer, frihandel osv., og det er en af forklaringerne på, at man er kommet i svære økonomiske vanskeligheder. Set i den sammenhæng gør det det selvfølgelig meget vanskeligt at støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Det sidste, jeg skal sige, og som også gør det vanskeligt, er, at Dansk Folkeparti jo har fået den idé, at det er kombinationen af unionsborgerskabet og EF-Domstolen, som betyder, at vi på en lang række områder er frataget mulighederne for selv at bestemme i Danmark. Realiteten er, at det er EF-Domstolen og det indre markeds regler, og så er det jo lidt vanskeligt, synes jeg, at danne en alliance med Dansk Folkeparti, når Dansk Folkepartis bud er, at vi skal tilbage til det indre marked og ikke have andet.

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 16:49

(Ordfører for forslagsstillerne)

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er nødt til at sige, at formålet med det her beslutningsforslag ingenlunde er, at Dansk Folkeparti skulle ønske en særlig formaliseret alliance med Enhedslisten. Jeg har ikke noget imod, at Enhedslisten stemmer for vore forslag, men noget videre formaliseret ønske ligger der altså ikke i det. Helt logisk, som det fremgår af forsliden på forslaget her, går vores beslutningsforslag ud på, at man simpelt hen skal genforhandle traktaten og åbne op for et mere fleksibelt samarbejde i EU, der tager højde for forskellene mellem landene. Det er det helt grundlæggende, som det her handler om.

Hvorfor så det? Hvorfor er der behov for at skabe et mere fleksibelt samarbejde i EU, hvor man tager højde for forskellighederne landene imellem? Det er der af den simple årsag, at vi i øjeblikket kan se et samarbejde med så mange problemer, så mange urimeligheder og så mange tåbeligheder. Et par af dem har været nævnt, og flere af dem kan jeg da godt fremhæve her. Det forhold, at man til stadighed bevæger sig ud over den mængde suverænitet, som Folketinget sådan set har overdraget til EU, altså klare brud på det, man normalt kalder attributionsprincippet, udgør da et helt grundlæggende demokratisk problem, altså det forhold, at vi overhovedet ikke ved, hvad det er, EU i morgen eller i overmorgen vil blande sig i, fordi man til stadighed udvikler en stadig snævrere union.